

Bilag.*)

Lov om svangerskabshygijne.

(Lov nr. 200 af 8. juni 1966 som ændret ved lov nr. 236 af 4. juni 1969 og lov nr. 120 af 24. marts 1970).

§ 1. Kvinder kan i anledning af svangerskab vederlagsfrit få foretaget indtil 5 forebyggende helbredsundersøgelser — heraf 3 under svangerskabet — hos en læge og indtil 6 — i særlige tilfælde 7 — forebyggende helbredsundersøgelser hos en jordemoder. Hvor forholdene taler derfor, kan også sidstnævnte undersøgelser foretages af en læge. Indenrigsministeren fastsætter regler for gennemførelse af de forebyggende helbredsundersøgelser.

Stk. 2. I forbindelse med helbredsundersøgelserne skal der af lægen eller jordemoderen gives fornøden vejledning i svangerskabshygijne, og ved den første undersøgelse efter svangerskabets afslutning påhviler det lægen at give oplysning om de sundhedsmæssige problemer i forbindelse med et eventuelt nyt svangerskab. Herunder påhviler det lægen enten at tilbyde vejledning om anvendelse af svangerskabsforebyggende metoder eller, hvis lægen ikke ønsker selv at yde sådan vejledning, eller hvis kvinden ikke ønsker at modtage vejledning af denne læge, at henvise til en mødrehjælpsinstitution eller til anden lægelig vejledning.

Stk. 3. Selv om kvinden er under 18 år og ugift eller umyndiggjort i personlig henseende, kan den i stk. 2 nævnte vejledning tilbydes og ydes uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver eller værgen.

§ 2. I forbindelse med 1 helbredsundersøgelse under svangerskabet og 2 helbredsundersøgelser efter dettes afslutning ydes fribefordring i overensstemmelse med reglerne i lov om den offentlige sygeforsikring. Nærmere regler herom fastsættes af indenrigsministeren.

§ 3. Hvor lægen eller jordemoderen hos kvinden møder personlige, sociale eller økonomiske vanskeligheder, bør der ske henvis-

ning til en mødrehjælpsinstitution, og sådan henvisning skal omgående finde sted, hvor disse vanskeligheder ifølge de for lægen eller jordemoderen foreliggende oplysninger er årsag til et ønske om svangerskabsafbrydelse.

§ 4. Statens seruminstitut skal efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse foretage de blodprøveundersøgelser, som er nødvendige i anledning af de i § 1 omhandlede helbredsundersøgelser.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan bestemme, at de nævnte blodprøveundersøgelser foretages af andre laboratorier.

§ 5. Udgifterne ved foretagelse af de i § 4 omhandlede blodprøveundersøgelser afholdes af statskassen.

Stk. 2. Udgifterne til honorarer til læger og jordemødre for de i § 1 omhandlede helbredsundersøgelser m. m. og til den i § 2 omhandlede befordring afholdes i København og Frederiksberg af kommunen og i øvrigt af amtskommunen.

Stk. 3. For helbredsundersøgelser, der foretages på en offentlig institution af de ved denne ansatte læger og jordemødre, ydes der ikke honorar i henhold til denne lov. Indenrigsministeren kan bestemme, at denne regel også finder anvendelse på nærmere angivne private institutioner, der modtager tilskud fra det offentlige.

Stk. 4. Kommuner, læger og jordemødre er forpligtet til efter regler fastsat af sundhedsstyrelsen at afgive oplysninger om virksomheden i medfør af denne lov.

§ 6. Vejledning om anvendelse af svangerskabsforebyggende metoder kan også uden for de i § 1 nævnte tilfælde uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver eller værgen ydes til personer, der er under

*) De gældende bestemmelser i Distriktsjordemoderloven er optaget i betænkningen som bilag 4 på side 55 f.